

Teruggeven

Een paar weken geleden was het afscheidsfeest ter gelegenheid van mijn pensionering. Gelukkig had men rekening gehouden met mijn wens om zo veel mogelijk formaliteiten uit het programma te laten. En een van mijn collega's heeft een ongelooflijk gevoel voor humor, waardoor het een dag werd dat er veel gelachen kon worden. Maar zelfs als van hetgeen de diverse sprekers zeiden maar de helft waar was/gemeend was, dan was nog de uitdrukking 'iemand de hemel in prijzen' van toepassing. En wat voelt het dan ongemakkelijk om diegene te zijn, over wie men het heeft. Enerzijds is het natuurlijk mooi dat men kennelijk van mening is dat je goed werk gedaan hebt, maar toch, om het gebruik van de talenten die we gewoon maar gekregen hebben, hoef je iemand geen lof toe te zwaaien. Dat is gewoon iets waartoe we geroepen zijn. Denk maar aan het verhaal uit het evangelie over de talenten (Mt 25,14-30).

Hoe makkelijk laten we ons op zo'n dag dan toch verleiden om trots te zijn op hetgeen je kennelijk bereikt hebt. Maar de wijsheidsspreuken van Franciscus zetten je weer snel met beide benen op de grond. Ik wil in dit kader het eerste deel van wijsheidsspreuk 19 citeren:

*Gelukkig de dienaar die zich niet beter vindt,
wanneer de mensen hem prijzen en verheffen,
dan wanneer ze hem
waardeloos, eenvoudig en verachtelijk vinden.
Want zoveel als een mens is in de ogen van God,
zoveel is hij en meer niet.*

En als we dit dan goed tot ons laten doordringen kunnen we in grote dankbaarheid jegens onze Schepper, alle prestaties en verworvenheden waarom men ons zo roemt, teruggeven aan Hem.

Michel Versteegh ofs